

skulde være nødvendigt at føie et slikt Udtryk til. Forslaget under Nr. 13 har jeg ikke Noget at indvende imod og heller ikke imod Forslaget under Nr. 14. Forslaget under Nr. 15 betragter jeg som et reent Redaktionsforslag, idet der her anvendes Lovens almindelige Grundsætninger. Dernæst er der under Nr. 16 foreslaaet, at den Bestemmelse skulde udgaae, som er optagen efter Landstingets Bøtering, hvorefter der fra Landsøverretten til Høiesteret i offentlige Politisager ingen Paaanke finder Sted efter offentlig Foranstaltning, medmindre dertil gives særlig Bevilling af Justitsministeren. Jeg skal gjerne indrømme, at det maaskee var bedre at bruge Udtrykkene: uden ved særlig Foranstaltning af Justitsministeren, idet det her ved Spørgsmaalet om offentlige Politisagers Paaanke ikke er passende at tale om Bevilling; men dette er kun et Ordspørgsmaal. Med Hensyn til dens Realitet kan jeg være enig i, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Odense (Koch); jeg troer vedvarende, at Forslaget, saaledes som det er optaget i Landstinget, har sin gode Grund; jeg troer, at der derved vilde spares ikke ganske ubetydelige Omkostninger, og jeg holder mig forvisset om, at der ikke dermed vil gaaes Noget for nær. Jeg er paa ingen Maade bleven overbevist ved de Bemærkninger, som i modsat Retning fremførtes af den ærede Ordfører, idet jeg ikke tvivler paa, at naar der undtagelsesviis var Grund til at bringe en saadan enkelt Sag for Høiesteret, saa vil der altid paa en eller anden Maade blive Leilighed dertil. Derimod er der et andet Synspunkt, som jeg, naar det gjøres gjældende imod mig, skal være meget modtagelig for, nemlig naar man viser hen til Loven af 1863; da jeg tvørigt bestræber mig for at tilveiebringe en Eighed mellem den øvrige Deel af Landet og Kjøbenhavn, saa er der i dette Hensyn for mig en Grund til ikke meget stærkt at inhæriere Dnset om paa dette Punkt at faae en særlig Bestemmelse om Afgangen til Høiesteret. Stilles Sagen paa den Maade, saa er jeg som sagt ikke uimodtagelig for Bøgten af den Argumentation. Men selve Forslagets Indhold anseer jeg for at være velbetænk og ganske usarligt; men det er naturligt, at jeg, som navn-

lig tidligere i Udvalget gjentagne Gange har fremhævet Usikkerheden af ikke at foreslaae Ændringer i Lovforslaget paa de Punkter, hvor det staaer paa den ved Loven af 1863 givne Grund, ogsaa her maa respectere dette Argument, naar det vendes imod mig eller rettere mod Landstingets Paragraph, saaledes som her ved § 16. Det Synspunkt, at man ved den nu tilføjede Udvidelse ikke uden tvingende Grund skal kunne søge Bestemmelsen i Loven af 1863 gjenoptagen til forandret Afgjørelse, vil fortrinsviis gjøre sig gjældende ved den Paragraph, hvortil det ærede Medlem for Aalborg (Klein) har stillet Forslag om flere nye Bestemmelser vedkommende Anholdelsesbetingelserne. Jeg maa sige, at disse Forslag har jeg først ganske nylig kunnet gjøre mig bekendt med; jeg havde ikke forud tænkt, at denne Sag vilde blive skudt ind mellem de forskellige Afdelinger af Finantsloven, men jeg vilde ingen Vanskelighed gjøre, da den ærede Formand ønskede Sagens Foretagelse i Lørdags, og det er saaledes først i de sidste Dage, at jeg har havt Døpfordring til ret at overveie disse Bestemmelser, som findes i Mindretallets Forslag til § 8; da jeg tildeels var beskæftiget med andre Ting, er det i Grunden først, idet Sagen gik over til idag, at jeg har kunnet komme til et aldeles bestemt Resultat med Hensyn til disse enkelte Forslag, som ere stillede til § 8. Jeg maa da sige, at jeg troer, at der er talt saameget om Enkelthederne at det vel ikke kan forundre Noget, naar jeg ganske kort udtaler det Resultat, hvortil jeg er kommen, uden nogen udførligere Behandling af Forslagene, saaledes som de her foreligge, og jeg maa da erklære, at jeg betragter dem som et i Virkeligheden samlet Forslag, og at, om de end formelt kunne adskilles, de dog efter deres Natur maie betragtes som et samlet Forslag, hvis enkelte Led ikke kunne stilles ad, og jeg vil, saaledes som de her foreligge, ikke være istand til at modtage dem. Jeg skal villigt erkjende — hvad der ogsaa er udtalt af flere Medlemmer, der have udtalt sig om disse Forslag — at der er flere Momenter deri, som ere meget rigtig fremdragne, navnlig saasnart vi — for at bruge det samme Udtryk som den høitærede Ordfører — have at gjøre med